

Sygn. akt V CNP 54/09

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi A.K.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 29 września 2008 r., sygn. akt [...]
w sprawie z powództwa A.Ś.
przeciwko P.W. i A.K.
o opróżnienie lokalu mieszkalnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 października 2009 r.,

- 1.) odrzuca skargę;**
- 2.) nie obciąża skarżącej kosztami postępowania skargowego.**

Uzasadnienie

Prawomocnym wyrokiem z dnia 29 września 2008 r. Sąd Okręgowy w W., na skutek apelacji pozwanych P.W. i A.K., zmienił wyrok Sądu Rejonowego w W. z dnia 22 lutego 2008 r. w sprawie o opróżnienie lokalu mieszkalnego.

Wyrok Sądu Okręgowego pozwana A.K. zakwestionowała skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Domagała się uchylenia w całości zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego i oddalenie powództwa o eksmisję. W skardze zarzuciła rażące naruszenie art. 222 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać – obok oznaczenia orzeczenia, od którego została wniesiona, przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, wniosku o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne oraz wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe – także uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy.

Każde z wymagań przewidzianych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. ma charakter samoistny, co oznacza, że powinno być spełnione samodzielnie, a skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest brakiem nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine*.

W skardze wniesionej przez pełnomocnika pozwanej nie uprawdopodobniono rozmiaru poniesionych szkód, ponieważ skarżąca stwierdziła jedynie, że „wskutek wydania zaskarżonego wyroku doszło do utraty przez pozwanych uprawnienia do korzystania z mieszkania”.

Przesłanka uprawdopodobnienia szkody jest spełniona, jeżeli skarżąca wykaże jej rodzaj i realny rozmiar (por. postanowienie z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05 OSNC 2006, nr 1, poz. 16). Niezbędne jest przeprowadzenie

odpowiedniego wyводу wskazującego na czas powstania szkody oraz na istnienie związku przyczynowego między nią, a wydaniem objętego skargą prawomocnego orzeczenia (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141). Wniesiona skarga takiego wyvodu nie zawiera.

Należy także stwierdzić, że wywiedziona przez pełnomocnika pozwanej skarga jest wyrazem niezrozumienia tej instytucji, świadczy o tym sformułowany wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia oraz orzeczenia sądu pierwszej instancji. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia i nie może być traktowana wyłącznie jako środek prowadzący do dochodzenia roszczeń przez stronę niezadowoloną z rozstrzygnięcia sądu.

Należało w konsekwencji odrzucić skargę i orzec o kosztach postępowania skargowego (art. 424⁸ § 1 k.p.c. oraz art. 102 k.p.c.).